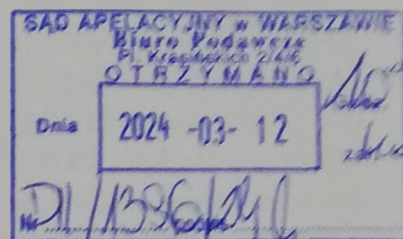

Warszawa, 4 marca 2024 roku

Sąd Apelacyjny
w Warszawie
II Wydział Karny
Pl. Krasińskich 2/4/6
00-207 Warszawa

Wnioskodawca:

Zbigniew Sarata
(adres w aktach)

Strony:

1. Prokurator
2. Organ reprezentujący Skarb Państwa:

Komendant Stołeczny Policji
ul. Nowolipie 2, 00-150 Warszawa
repr. przez radcę prawnego
Grażynę Michnal - Gabryelską
(doręczenia na adres strony)

Svgn. akt II AKa 497/22

Zażalenie

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 lutego 2024 r.
o pozostawieniu apelacji bez rozpoznania złożonej przez Skarb Państwa – Komendanta
Stołecznego Policji od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XVIII Wydział Karny
z 28 września 2022 roku sygn. akt XVIII Ko 76/21

Na podstawie art. 425 § 1-3 i art. 430 § 2 k.p.k. zaskarżam powyższe postanowienie
w całości.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucam:

1. Na podstawie art. 427 § 1 i art. 438 pkt 1a k.p.k. obrazę przepisu prawa materialnego,
tj. art. 8 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 23 lutego 1991 roku o uznaniu za nieważne

orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (tj. Dz.U. z 2021r. poz. 1693 ze zm.) (dalej: ustawa lutowa) w zw. z art. 554 § 2a w zw. z art. 554 § 2b pkt 3 k.p.k.- obowiązujących w dacie wniesienia apelacji- poprzez nieprawidłową wykładnię, prowadzącą do uznania, że apelacja wniesiona przez Skarb Państwa – Komendanta Stołecznego Policji od wyroku z dnia 28 września 2022 roku sygn. akt XVIII Ko 76/21 Sądu Okręgowego w Warszawie za pismem z dnia 24 października 2022 roku została wniesiona przez podmiot nieuprawniony do wniesienia apelacji, gdy przepisy obowiązujące w dacie wniesienia apelacji przyznawały uprawnienie Skarbowi Państwa – Komendantowi Stołecznemu Policji do wniesienia środka zaskarżenia podlegającemu rozpoznaniu zgodnie z przepisami kpk;

2. Na podstawie art. 427 § 1 i art. 438 pkt 1a k.p.k. obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 8 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 23 lutego 1991 roku o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (tj. Dz.U. z 2021r. poz. 1693 ze zm.) (dalej: ustawa lutowa) w zw. z art. 554 § 3 k.p.k. poprzez nieprawidłową wykładnię, prowadzącą do uznania, że apelacja wniesiona przez Skarb Państwa – Komendanta Stołecznego Policji od wyroku z dnia 28 września 2022 roku sygn. akt XVIII Ko 76/21 Sądu Okręgowego w Warszawie za pismem z dnia 24 października 2022 roku została wniesiona przez podmiot nieuprawniony do wniesienia apelacji, gdy przepisy obowiązujące po wejściu w życie ustawy z dnia 7 lipca 2023 roku (Dz.U. z 2023 poz. 1860) o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, wskazują, iż o terminie rozprawy należy zawiadomić wnioskodawcę, prokuratora oraz organ reprezentujący Skarb Państwa (art. 554§ 3 kpk), a tym samym Skarb Państwa uznany jest za stronę postępowania i jest podmiotem uprawnionym do wniesienia apelacji, która podlega rozpoznaniu zgodnie z przepisami kpk;
3. Na podstawie art. 427 § 1 i art. 438 pkt 3 k.p.k. zaskarżonemu postanowieniu zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia, polegający na ustaleniu, że apelacja została wniesiona przez podmiot nieuprawniony do wniesienia apelacji, podczas gdy prawidłowe ustalenie stanu faktycznego i prawnego powinno prowadzić do stwierdzenia, że apelacja została wniesiona przez podmiot uprawniony to jest Skarb Państwa statio fisci Komendanta Stołecznego Policji i podlega rozpoznaniu zgodnie z przepisami kpk.

Na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie apelacji do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w Warszawie pozostawił apelację wniesioną za pismem z dnia 24 października 2022 roku przez Skarb Państwa - Komendanta Stołecznego Policji bez rozpoznania jako pochodzącą od osoby nieuprawnione.

W świetle okoliczności sprawy nie można zgodzić się z powyższym rozstrzygnięciem Sądu.

Skarżący zajmuje stanowisko, że przedmiotowa wada orzeczenia ma w istocie źródło w nieprawidłowej wykładni przepisów art. 8 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 23 lutego 1991 roku o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (tj. Dz.U. z 2021r. poz. 1693 ze zm.) w zw. z art. 554 § 2a w zw. z art. 554 § 2b pkt 3 k.p.k., obowiązujących w dacie wniesienia apelacji, prowadzącą do uznania, że apelacja wniesiona przez Skarb Państwa – Komendanta Stołecznego Policji od wyroku z dnia 28 września 2022 roku sygn. akt XVIII Ko 76/21 Sądu Okręgowego w Warszawie za pismem z dnia 24 października 2022 roku została wniesiona przez podmiot nieuprawniony do wniesienia apelacji, gdy przepisy obowiązujące w dacie wniesienia apelacji przyznawały uprawnienie Skarbowi Państwa – Komendantowi Stołecznemu Policji do wniesienia środka zaskarżenia.

Nie ulega wątpliwości, że zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1860), art. 8 ust. 3 ustawy lutowej otrzymał następujące brzmienie: „W postępowaniu o odszkodowanie i zadośćuczynienie mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozdziału 58 Kodeksu postępowania karnego, z wyjątkiem art. 554 § 2a i 2b oraz art. 555”. Przepis ten wszedł w życie w dniu 28 września 2023 r., a więc blisko rok po skutecznym wniesieniu apelacji przez Skarb Państwa – Komendanta Stołecznego Policji.

Ustawa nowelizująca ustawę lutową nie zawiera szczególnych przepisów intertemporalnych dotyczących ww. zmiany, które przesunęłyby w czasie jej zastosowanie. Niemniej Sąd wydając postanowienie z dnia 29 lutego 2024 roku dokonał, zdaniem organu błędnej wykładni przepisów prawa. Ustawa 7 lipca 2023 roku (Dz.U. z 2023 poz. 1860) o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw nie pozbawiła Skarbu Państwa przymiotu strony postępowania.

Wskazać bowiem należy, iż w dacie wnoszenia apelacji za pismem z dnia 24 października 2022 roku przepis art. 8 ust. 3 ustawy lutowej miał brzmienie: „w postępowaniu o odszkodowanie i zadośćuczynienie mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozdziału 58 kodeksu postępowania karnego, z wyjątkiem art. 555”. Tym samym w dacie rozpatrywania sprawy przez Sąd Okręgowy w I instancji, jak również w dacie składania, z zachowaniem ustawowego terminu apelacji przez Skarb Państwa – Komendanta Stołecznego Policji obowiązywał również art. 554 § 2a wskazujący, że stronami w postępowaniu są: wnioskodawca, prokurator oraz Skarb Państwa oraz art. 554 § 2b pkt 3 k.p.k, zgodnie z którym organem reprezentującym Skarb Państwa jest organ który dokonał zatrzymania- jeżeli sąd uwzględnił zażalenie na zatrzymanie albo jeżeli sąd nie rozpoznawał zażalenia na zatrzymanie. Tym samym nie można w przedmiotowej sprawie zgodzić się ze stanowiskiem zawartym w uzasadnieniu zaskarżanego postanowienia, że apelacja została wniesiona przez osobę nieuprawnioną. W uzasadnieniu zaskarżanego postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał, że odpowiednie zastosowanie

w postępowaniu o zadośćuczynienie dochodzone na gruncie ustawy lutowej znajdują jedynie pozostałe przepisy wyrażone w art. 554 kpk, w tym art. 554 § 3 kpk, który nakazuje zawiadomić o terminie rozprawy wnioskodawcę, prokuratora oraz organ reprezentujący Skarb Państwa, nie determinując jednocześnie, że Skarb Państwa jest stroną tego postępowania. Nie można zgodzić się z taką wykładnią przepisów. Zdaniem skarżącego prawidłowo wniesiona apelacja przez organ uprawniony w dacie jej wnoszenia i będący stroną postępowania podlega rozpoznaniu, skoro o terminie rozprawy zgodnie z art. 554 § 3 kpk należy powiadomić Skarb Państwa. Odmienna interpretacja byłaby nieuzasadniona, w świetle obowiązujących przepisów prawa. Należy postawić pytanie, w jakim innym celu niż procesowym Sąd ma obowiązek zawiadamiać o terminie rozprawy Skarb Państwa, jaka miałyby być jego rola w postępowaniu, jeśli nie strony postępowania, skoro ustawodawca wyraźnie wskazuje w art. 554 § 3 kpk, że o terminie rozprawy należy go powiadomić. Ponadto przyjmując interpretację przepisów przedstawioną w zaskarżanym postanowieniu to również prokurator, czy też wnioskodawca nie byłiby stroną postępowania z uwagi na uchylenie art. 554 § 2 a kpk, który wskazywał strony postępowania tj. wnioskodawcę, prokuratora i Skarb Państwa. Tym samym nie można by ich uznać za podmioty uprawnione do wniesienia apelacji, a ich środki zaskarżenia zostałyby również w trybie art. 430 kpk pozostawione bez rozpoznania. Wskazać należy, iż taka interpretacja przyjęta przez Sąd Apelacyjny w postanowieniu z dnia 29.02. 2024 roku narusza ponadto zasady prawa do obrony, czy też dwuinstancyjności postępowania. Uniemożliwia weryfikację prawidłowości wyroków wydanych przez sądy I instancji.

Tym samym skarżący zarzuca zaskarżonemu postanowieniu obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 8 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 23 lutego 1991 roku o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (tj. Dz.U. z 2021r. poz. 1693 ze zm.) (dalej: ustawa lutowa) w zw. z art. 554 § 3 k.p.k. poprzez nieprawidłową wykładnię, prowadzącą do uznania, że apelacja wniesiona przez Skarb Państwa – Komendanta Stołecznego Policji od wyroku z dnia 28 września 2022 roku sygn. akt XVIII Ko 76/21 Sądu Okręgowego w Warszawie za pismem z dnia 24 października 2022 roku została wniesiona przez podmiot nieuprawniony do wniesienia apelacji, gdy przepisy obowiązujące po wejściu w życie ustawy z dnia 7 lipca 2023 roku (Dz.U. z 2023 poz. 1860) wskazują, iż o terminie rozprawy należy zawiadomić wnioskodawcę, prokuratora oraz organ reprezentujący Skarb Państwa (art. 554 § 3 kpk), a tym samym Skarb Państwa jest podmiotem uprawnionym do wniesienia apelacji, która podlega rozpoznaniu zgodnie z przepisami kpk.

Biorąc powyższe pod uwagę wskazać należy, iż zaskarżane postanowienie dotknięte jest ponadto błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść. Sąd błędnie ustalił w świetle stanu faktycznego i prawnego, że apelacja została wniesiona przez podmiot nieuprawniony do wniesienia apelacji, podczas gdy prawidłowe ustalenie stanu faktycznego powinno prowadzić do stwierdzenia, że apelacja została wniesiona przez podmiot uprawniony to jest Skarb Państwa statio fisci Komendanta Stołecznego Policji. Apelacja została wniesiona przez organ uznany za stronę przez Sąd I instancji, wniesiona w terminie, tym samym brak jest podstaw do uznania, że była

wniesiona przez organ nieuprawniony w związku z wejściem w życie ustawy z 7 lipca 2023 roku (Dz.U. z 2023 poz. 1860), biorąc pod uwagę przepis art. 554 § 3 kpk nakazujący zawiadomić o terminie rozprawy również Skarb Państwa, przesyłając odpis wniosku.

W tym stanie rzeczy zażalenie jest słuszne i powinno zostać uwzględnione.

RADCA PRAWNY
Komenda Wojewódzkiej Policji

Grażyna MICHAŁA GABRYELSKA

Załącznik. Odpis pisma - 4 egz.